

Hvornår oplever vi, at Socialdemokratiet holder op med at have dobbeltstandarder i international politik?

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Både statsministeren og hr. Buksti gjorde meget ud af at trække de store linjer op i europadebatten, og det skal begge socialdemokratiske talere, statsminister og ordfører, have mange tak for.

Statsministeren begrundede sin prioritering i talen i dag med at sige, at det, der sker nu – og det er selvfølgelig krigen og det, der foregår i Europa – er meget vigtigere end så meget andet. Hr. Buksti understregede, at Europa-Parlamentsvalget drejer sig om politiske valg, ikke om personers show, småting, og, hvis jeg må have lov at tilføje, snak.

Jeg ville så gerne bede de to fremtrædende socialdemokrater, herunder Socialdemokratiets formand, om at bibringe nogle af de socialdemokratiske europakandidater disse betragtninger. Jeg synes, det ville være velgørende, hvis vi de sidste 14 dage af valgkampen, som jo allerede er godt i gang, kunne blive fri for at høre mere om snak og personer og rejsebilag fra 16 udvalgte danskere og dobbeltmandater osv. osv. Kunne man ikke bede Socialdemokratiets vælgere om at tage stilling til det, det drejer sig om, og ikke nogle småting, som både regering, Folketing, Europaudvalget herhjemme og de danske europaparlamentarikere i øvrigt har gjort alt, hvad de kunne for at få ryddet op i og for at få tingene til at foregå noget mere ordentligt? Lad os prøve at få de store linjer frem.

Journalisterne prøver at fortælle os, at folk vil høre om diæterne. Ja, det vil de måske nok, hvis de ikke får et andet perspektiv stillet op for sig. Jeg tror ikke, det optager folk. Jeg tror, det optager folk, at vi er ude og bombe hver eneste nat.

Første næstformand (Birte Weiss):

Den røde lampe betyder fortsat, at taletiden er slut.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Men det er jo herligt, som uenigheden allerede kan begynde at melde sig i denne her debat om Europa-Parlamentsvalget; det kommer vi nok tilbage til senere. Jeg synes, det er velgørende at høre om alt det fup og fidus, der foregår i EU.

Men det, jeg vil sige, er selvfølgelig i forhold til statsministeren og den socialdemokratiske ordførers tale. Det er jo ikke så længe siden, desværre, kan man næsten sige, for så var der mindre tid til næste folketingsvalg, at vi havde valg til Folketinget. Og dér var nogle møder imellem statsministeren og Venstres tidligere formand, hr. Uffe Ellemann-Jensen, og ved et af de møder, som jeg tror mange husker meget, meget tydeligt, hev statsministeren triumferende et nyhedstelegram op og viste, at hr. Uffe Ellemann-Jensen havde udtalt – jeg tror, det var til Reuter – at man i hvert fald på sigt skulle se at ophæve forbeholdene.

Og det, som statsministeren på det tidspunkt gjorde meget ud af i den valgkamp, var at sige: Det er deres vej, og det er vores vej. Der kunne jeg godt tænke mig at vide, hvor forskellen er, for indholdsmæssigt er det jo nøjagtig det samme, som jeg hørte her i dag, dels fra statsministeren og dels fra den socialdemokratiske ordfører. Hvor er forskellen?

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Thulesen Dahl, derefter hr. Thorkild B. Fransgaard og hr. Frank Dahlggaard. Hr. Jacob Buksti først.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til hr. Søren Søndergaard, som jeg kan forstå også er fra et forsvarsvenligt parti – det har jeg noteret mig, og vi må jo så se, om det giver sig udslag, når der skal stemmes om aktstykkerne i Finansudvalget – om, hvad det er for værdier, vi deler sammen med Tyrkiet: Jeg tror ikke, jeg specielt har nævnt, at vi deler værdier sammen med Tyrkiet. Det, som jeg bare vil sige, er, at jeg ikke tror, hr. Søren Søndergaard er i tvivl om, at regeringen og Socialdemokratiet aktivt har arbejdet for menneskerettigheder i både Israel og Tyrkiet. Metoderne har været anderledes, fordi vi er inde i et samarbejdsforhold med de pågældende. Vi har forsøgt at anvende den venskabelige dialog. Det håber vi på virker. Man kan jo se, at der i hvert fald er udsigt til en åbning i Israel.

Med hensyn til fru Mimi Jakobsen, jamen altså, vi ser det også som en udfordring at læse aviserne og at læse om de socialdemokratiske kandidaters forskellige udtalelser. Det vil jeg gerne sige, og jeg tror også, fru Mimi Jakobsen har noteret sig, at nogle af os også har udtalt os forholdsvis bramfrit om det. Hvorvidt det så